

ההתמיינות של הזן מאיה ע"י שילוב השקיה גירעונית, בבקרה של

דנדרומטרים ושל מעכב צימוח בריכוזים שונים.

החוקר האחראי: אדולפו לוינ ועמי קינן

רקע ותאור הבעיה:

עוצמת הצימוח הווגטיבי היא ביחס הפוך לפוריות, והאיזון בין שניהם הוא אחד הגורמים העיקריים בפרודוקטיביות המטע. הזן מאיה מאופיין בצימוח וגטטיבי נמרץ, בעיקר לאחר הקטיף בסוף הקיץ-תחילת הסתיו, ולעתים הוא בעל פריחה דלילה באביב שלאחר מכן. שילוב של השקיה גירעונית ומעכבי צמיחה, או כל אחד מהם בנפרד, נוסו בהצלחה בגידולים אחרים כדי לרסן עוצמת צימוח חזקה מדי, ושיפרו את פרודוקטיביות המטע.

מועד התחלת התכנית ומועד סיום:

התחלה 2008, סיום 2010.

מהלך המחקר ושטות העבודה:

הניסוי בוצע במטע מנגו מהזן מאיה של קיבוץ גינוסר. המטע נטוע ב 1990 כזן טומי. ב 2005 על העצים האלו הרכיבו הזן מאיה. מרווחי הנטיעה הם 6 על 3 (56 עצים/ד'). ההשקיה הגירעונית תתבצע לאחר סיום גל הליבלוב שלאחר הקטיף, ותהיה כ-50% מההשקיה הקונבנציונלית. מעכבי צמיחה מקבוצת הגייברלינים יתנו אף הם לאחר הקטיף.

טיפולים:

1. השקיה מיטבית
2. השקיה גירעונית 50% החל מ-1/10/09
3. השקיה מיטבית + ריסוס ביוניק 1.5% ב-1/10/09
4. השקיה גירעונית + ריסוס ביוניק 1.5% ב-1/10/09
5. השקיה מיטבית + ריסוס ביוניק 2% ב-1/10/09
6. השקיה גירעונית + ריסוס ביוניק 2% ב-1/10/09

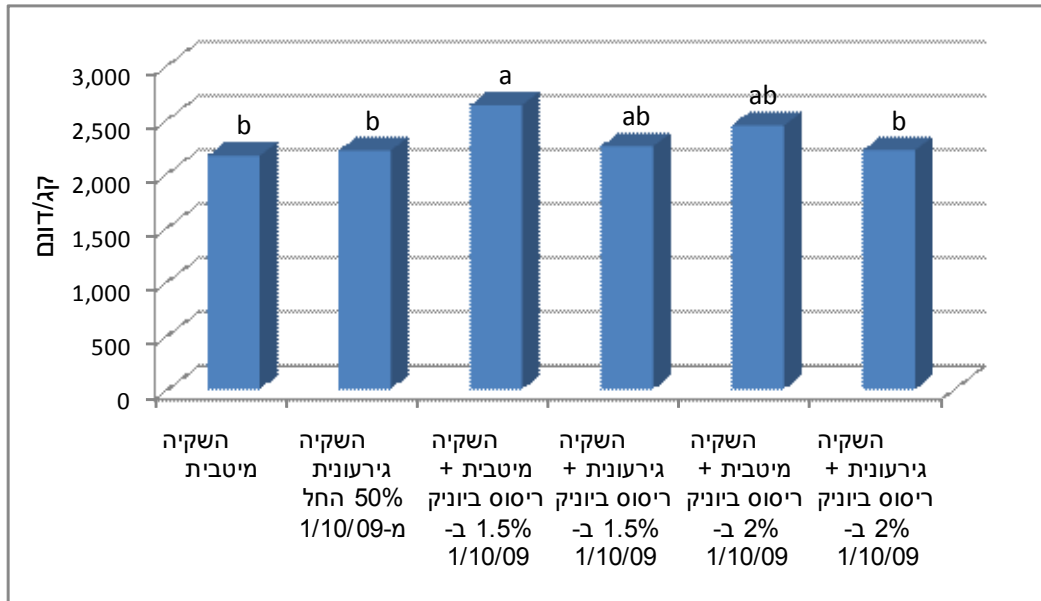
יהיו 5 חזרות של 10 עצים ובסה"כ 50 עצים לטיפול.

מדידות:

תאריך הפריחה, כמות פריחה, יבול, גודל פרי, עוצמה וגטטיבי סתוי.

תוצאות ביניים:

בזמן הקטיף כל חזרה נקטפה בנפרד. נמצאו הבדלים מובהקים בין חלק מהטיפולים: היבול הכללי בטיפול עם ההשקיה המיטבית+מעכב צימוח (1.5% יוניקונזול) היה גבוה באופן מובהק מהטיפולים ללא מעכב הצימוח ומהטיפולים עם ההשקיה הגירעונית שקיבלו מעכב צימוח (יוניקונזול 2%) (איור 1).

איור 1. היבול הכללי לעונה 2009 בטיפול השקיה השונים עם ובלי ריסוס במעכב צימוח.

מסקנות והמלצות להמשך המחקר:

הטיפול בהשקיה המיטבית, שקיבל מעכב צימוח 1.5%, היה הטיפול המצטיין גם בשנים הקודמות של הניסוי. הניסוי צריך להמשך לפחות עוד שנה. הערכת הפוטנציאל של הטיפול הטוב ביותר צריכה להבחן בחלקות מודל.